

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/34401 en 07/34396 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 21 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 oktober 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

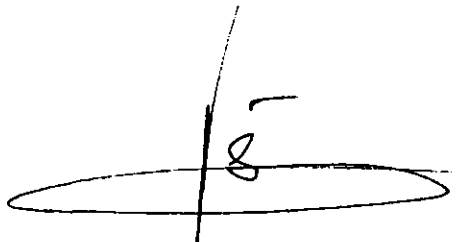
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2007

13-473.

Verzonden: 15 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/34401 (verzoek)
AWB 07/34396(beroep)

Datum uitspraak: 21 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer:
van gestelde Chinese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. M.A. Collet,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 29 augustus 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 4 september 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 4 september 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 14 september 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Brugge.

Registratienummer : AWB 07/34401 (verzoek)
 AWB 07/34396(beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 9 juni 2005 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 25 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het beroep van 9 november 2006, gericht tegen het besluit van 25 oktober 2006, is bij uitspraak van 5 juni 2007 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's Hertogenbosch ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) heeft bij uitspraak van 25 juli 2007 de uitspraak van de rechtbank bevestigd. Hiermee staat het besluit van verweerder van 25 oktober 2006 in rechte vast.

Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

6. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. een pasje voorlopig verblijf en deel van een hukou-boekje met vertaling;
2. een diploma en cijferlijst/getuigschrift schoolopleiding d.d. 25 mei 1998;
3. een gezinsregistratieformulier d.d. 14 mei 2007 met vertaling;
4. een verklaring toelichting betreffende onderzoeksuitslagen d.d. 15 mei 2007;
5. foto's;
6. een enveloppe d.d. 5 maart 2007 en bewijs van verzending poststukken d.d. 7 maart 2007;
7. een brief gemachtigde met bijlage brief Amnesty International d.d. 27 augustus 2007;
8. een verklaring/getuigenis van d.d. 30 juni 2006.

7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de

Registratienummer: AWB 07/34401 (verzoek)
 AWB 07/34396(beroep)

3

Awb. Gelet hierop heeft hij verzoekers aanvraag met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid van de Awb afgewezen onder verwijzing naar zijn besluit in de vorige procedure.

8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

9. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

10. De documenten, genoemd onder 1, zijn reeds eerder beoordeeld door deze rechtbank, nevensittingsplaats 's Hertogenbosch, in haar uitspraak van 5 juni 2007. Reeds om deze reden is er geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Daarnaast is uit onderzoek in de eerdere procedure gebleken dat het pasje hoogstwaarschijnlijk niet in de huidige staat door de daartoe bevoegde autoriteiten zijn opgemaakt en afgegeven en dat er geen uitspraak kan worden gedaan over de echtheid van het hukou-boekje zodat de voorzieningenrechter van oordeel is dat deze documenten geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

11. Ten aanzien van de documenten, genoemd onder 2, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Deze documenten zijn, blijkens het onderzoeksrapport van de Koninklijke Marechaussee (verder: Kmar) neergelegd in de processen-verbaal van 30 augustus 2007, beoordeeld en geconstateerd is dat deze documenten vals zijn. Een vals document kan op voorhand geen nieuw feit of nieuwe omstandigheid zijn dat kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop deze berusten. Ten aanzien van het getuigschrift kon geen uitspraak gedaan worden door de Kmar vanwege het ontbreken van referentiemateriaal. Uit de uitspraak van de Afdeling van 26 juli 2005 (LJN: AU0346) blijkt dat dit een omstandigheid is waarvan de gevolgen bij een aanvraag ex artikel 4:6 Awb voor rekening en voor risico van de vreemdeling komen. Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat een diploma en getuigschrift geen documenten zijn waarmee de identiteit en nationaliteit van een vreemdeling kan worden aangetoond. Derhalve zijn deze documenten niet te beschouwen als nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

12. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat verzoeker het gezinsregistratieformulier, genoemd onder 3, eerder in had kunnen brengen in de procedure. Voorts blijkt uit C4/3.6.2 van de Vreemdelingencirculaire (verder: Vc) dat documenten die de identiteit van een persoon onderbouwen, officiële door de overheid afgegeven documenten zijn met daarin ten minste een pasfoto en de geboorteplaats en geboortedatum van een asielzoeker. Het door verzoeker ingebrachte gezinsregistratieformulier is naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen document waarmee de identiteit van verzoeker onderbouwd kan worden. Verzoeker stelt nog dat zijn naam in het gezinsregistratieformulier geschreven is als zodanig zodat hij met het gezinsregistratieformulier aangetoond heeft wie hij is en dat hij uit China afkomstig

Registratienummer: AWB 07/34401 (verzoek)
AWB 07/34396(beroep)

4

is. De voorzieningenrechter stelt vast dat deze naam weliswaar genoemd staat in het gezinsregistratieformulier maar dat de voorzieningenrechter er niet de waarde aan hecht, die verzoeker eraan gehecht wil zien omdat het formulier niet voldoet aan de eisen genoemd in C4/3.6.2. van de Vc. Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit document niet beschouwd kan worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

13. Ook de onder 4 genoemde verklaring is naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb omdat hiermee de identiteit en herkomst van verzoeker niet onderbouwd kan worden. Het document bevat immers geen foto en het is niet een officieel door de overheid afgegeven document. De uitleg over de verkrijging van dit document, zijnde dat een Chinese advocaat persoonlijk onderzoek heeft gedaan, doet aan het voorgaande niet af. Uit de verklaring blijkt voorts dat verzoeker niet gezocht wordt of werd door de openbare veiligheidsinstellingen terwijl verzoeker in zijn gehoor verklaard heeft niet terug te kunnen keren omdat hij gezocht wordt. Dat er sprake zou zijn van een valstrik, zoals verzoeker heeft gesteld, is enkel een vermoeden en is niet nader door verzoeker aannemelijk gemaakt. Verzoeker maakt derhalve met deze verklaring zijn identiteit en herkomst niet aannemelijk zodat de verklaring geen afbreuk doet aan het eerdere besluit.

14. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de foto's, genoemd onder 5, op geen enkele wijze de identiteit of herkomst van verzoeker aannemelijk maken en/of aannemelijk maken dat verzoeker uit China afkomstig is. Dat de foto's van het gezinsregistratieformulier en de familiefoto hetzelfde gezin betreffen doet aan het voorgaande niet af. Voorts heeft verzoeker op geen enkele wijze onderbouwd dat hij, zoals in de zienswijze is gesteld, contact heeft met en dat hij actief is in de Oeigoer gemeenschap. De foto's kunnen naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet beschouwd worden als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Aan de onder 6 genoemde verzendenvelop en bewijs van verzending komt geen zelfstandige betekenis toe.

15. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker zijn identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk heeft kunnen maken zodat het document genoemd onder 7 niet kan leiden tot een ander oordeel dan reeds in rechte vast staat. Hetzelfde geldt voor het document genoemd onder 8. Bovendien is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze verklaring van niet aangemerkt kan worden als zijnde afkomstig uit een objectieve en verifieerbare bron. De voorzieningenrechter verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 25 september 2003 (200304204). Dientengevolge kan aan dit document niet die waarde worden gehecht die verzoeker aan het document gehecht wenst te zien. Derhalve kan het niet worden aangemerkt als een nieuw feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

16. Ten aanzien van verzoekers beroep op bescherming voor Oeigoeren en een dreigende schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Met de door verzoeker ingebrachte documenten heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij wel de Chinese nationaliteit heeft. Voor verzoekers stelling dat verweerder ingevolge de uitspraak had moeten onderzoeken of hij bij terugkeer naar China een risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM omdat hij behoort tot een kwetsbare groep, zijn onvoldoende aanknopingspunten. Anders dan wordt verzoekers asieltrelaas niet geloofwaardig geacht.

Registratienummer : AWB 07/34401 (verzoek)
AWB 07/34396(beroep)

5

17. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens verzoeker tegen in is gebracht, behoeft, nu niet is gebleken dat verzoeker daar procesbelang bij heeft, derhalve geen verdere bespreking.

18. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 21 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

VERZONDEN OP

21 SEP 2007

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5739 B	21 SEP 2007
ZAAKNR. 200708779	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax: +31 70 365 13 80

Your ref.:
Our ref.: D069387621201 MC/MC
Concerning: /advies
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 21/09/2007

HOGER BEROEPSCHRIFT (AC-procedure)

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich de heer _____ geboortedatum _____ Vnr. _____, van Chinese nationaliteit en Oeigoerse etnische afkomst, met het verzoek zijn belangen te willen behartigen.

Cliënt (hierna ook te noemen _____) heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in zijn vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Cliënt thans zonder vaste woon- of verblijfplaats, kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Cliënt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, d.d. 21 september 2007 (bijlage), verzonden op 21 december 2007, vandaar dat hij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door _____ bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem van 21 september 2007, met het kenmerk AWBnr. AWB 07/34396.

letter of 9/21/2007, page 2/5
your ref.:
our ref.: D069387621201 MC/MC

Grieven

In de hele procedure, zowel de eerste als de onderhavige procedure gaat het om één centrale vraag: is de identiteit van appellant afdoende komen vast te staan? Zo ja, dan dient hij als Oeigoer te worden behandeld en dient zijn asielrelaas in/tegen dat licht te worden beschouwd. Zo nee, dan kan zoals heden (wederom) is geschied de asielaanvraag worden afgewezen.

Verweerder is stelselmatig van mening dat de identiteit onvoldoende is vastgesteld en dat er geen document is overgelegd dat de identiteit van appellant vast stelt. Er om die reden dus niet van de geloofwaardigheid van het asielrelaas uitgegaan hoeft te worden, noch nader beoordeeld hoeft te worden.

Nu de identiteit van appellant niet vast staat, dient ook de vraag te worden gesteld wat dan bij uitzetting? Immers als men iemand wil uitzetten, dient men die identiteit alsnog vast te stellen. In dat kader dienen de criteria die aldaar worden gehanteerd evenzeer te worden meegewogen in de vraag of de identiteit voldoende is vastgesteld, immers men kan niet op twee plaatsen in het beleid, twee verschillende uitgangspunten hanteren voor het beleid.

Dat is nu echter wel precies wat er gebeurt. Verweerder heeft ter zitting verwezen naar de Vc (C4/3.6.2) om aan te geven welk document moet worden overgelegd om aan te tonen wat iemands identiteit is. Die eisen zijn op zich begrijpelijk, maar niet dat enkel daarmee iemands identiteit zou kunnen worden vastgesteld. In Nederland zijn er nog vele andere procedures om feitelijke gegevens omtrent de persoonlijke identiteit vast te stellen, waartoe zelfs de verklaring onder ede behoort. Het gaat thans te ver om die uitputtend te behandelen, maar appellant gaat er vanuit dat U ambtshalve bekend bent met de veelheid van opties om persoonsgegevens vast te stellen.

In het kader van uitzettingen is er via beleidsregels vastgesteld waaraan uit China afkomstige burgers moeten voldoen om te kunnen worden uitgezet. Deze informatie is middels een WOB-procedure, gevoerd door Inlia, openbaar geworden. Voor China is het in principe voldoende om een ID-nummer te hebben, maar een kopie van het hukou (dat geen pasfoto heeft) is op zich voldoende. In China wordt dat ook als identificatiedocument geaccepteerd.

Hoe valt het dan te rijmen dat voor het vaststellen van de identiteit van Chinese burgers, de Chinese staat andere criteria hanteert dan Nederland? Hoe valt het te rijmen dat diezelfde Nederlandse autoriteiten voor het vaststellen van de identiteit bij binnenkomst hogere eisen stelt, dan bij uitzetting? Men mag toch verwachten dat daarbij de nodige zorgvuldigheid in acht wordt genomen?

De discussie ter zitting en nu opgenomen in de uitspraak (zie r.o. 11-12 en 13) of de overgelegde documenten afdoende zijn ter identificatie, is dan ook geheel ten onrechte op de verkeerde (beleids) aspecten gericht. Er is ter zitting reeds uitvoerig betoogd dat niet bij beleid kan worden bepaald welke argumenten wel en welke argumenten niet kunnen meetellen voor de vaststelling van dezelfde feiten. Het vaststellen van feiten is immers een feitelijke aangelegenheid en men kan argumenten die zoals hier zelfs in het land van herkomst een rol spelen, niet via beleid buiten spel zetten.

letter of 9/21/2007, page 3/5
your ref.:
our ref.: D069387621201 MC/MC

Het argument dat de stukken eerder konden worden ingebracht (r.o. 12), gaat voorbij aan het feit dat een Oeigoer een dergelijk document niet van de lokale autoriteit kan krijgen (zoals ter zitting uitvoerig besproken). Alleen advocaten van Han afkomst en geprivilegieerde personen kunnen aan dit afschrift komen. Appellant had hooguit eerder zijn hukou-boekje kunnen inbrengen, maar dat is al omstandig eerder aan de orde gekomen.

Het argument dat het document niet door de overheid is afgegeven (r.o. 13) en derhalve mede niet als voldoende kan worden beschouwd om de identiteit aan te tonen, kan ook niet worden gevolgd. Ter zitting is (wederom) bewijsaanbod gedaan om het overgelegde stuk te laten legaliseren, door de lokale autoriteiten als echt te laten bevestigen en zonodig nog eens een foto hieraan te laten hechten. Dit alles wel op voorwaarde dat duidelijk wordt dat zulks dan afdoende zou zijn om de identiteit vast te stellen. Immers gevreesd wordt dat verweerder dan weer met nieuwe eisen komt. Van belang is te weten dat het extract van het hukou-register wel degelijk door de Chinese autoriteiten is afgegeven en dat het onderzoeksverslag een weergave is van de besprekingen die met de lokale autoriteiten hebben plaatsgehad. In China is de advocaat nog niet zo lang geleden los gemaakt van de autoriteiten, verzelfstandigd, maar het moge duidelijk zijn dat gelet op de Chinese wetgeving inzake de advocatuur, de verklaring van de advocaat in deze nagenoeg gelijkgesteld kan worden met een verklaring van de overheid.

De vraag of iemand op een dergelijk document wel/niet aangemerkt wordt als gezocht, is dan minder relevant. In ieder geval geeft het geen enkele bijdrage in de vraag omtrent de vaststelling van de identiteit. Die identiteit is voldoende vastgesteld voor de Chinese autoriteiten en voor verweerder, althans in het kader van uitzetten. Nu in dat laatste het ook weer een rol speelt bij de vraag of iemand buiten schuld Nederland niet kan verlaten en om die reden wellicht een verblijfstatus dient te krijgen, is het derhalve ook afdoende in het kader van een asielaanvraag. Het maakt daarbij niet meer uit of er sprake is van een herhaalde aanvraag, want er was bij de eerdere aanvraag geen mogelijkheid die stukken genoemd onder r.o. 6, met name stuk 3 en 4, eerder in te brengen. Het gaat om bewijs van eerder ingenomen stellingen, bewijs dat objectief gezien, want enkel door de advocaten te regelen, niet eerder kon worden ingebracht. Dat kan wel degelijk leiden tot feiten en omstandigheden die "nieuw" zijn.

Refoulement

Dit alles is verder van belang bij de vaststelling of appellant bij terugkeer gevaar loopt om te worden blootgesteld aan mishandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM en/of vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Bij de bescherming tegen refoulement dient men rekening te houden met diverse beperkingen waaraan vluchtelingen worden blootgesteld. In het UNHCR handboek is duidelijk aangegeven dat men van een asielzoeker niet kan en mag verwachten alles met documenten te kunnen bewijzen (paragraaf 196: "...and very frequently even without personal documents"). Het al dan niet kunnen overleggen van identiteitsdocumenten is daarbij dus niet doorslaggevend. Het gaat om de vraag of het asielrelaas als geloofwaardig kan worden aangemerkt.

letter of 9/21/2007, page 4/5
your ref.:
our ref.: D069387621201 MC/MC

In dat kader is uitvoerig betoogd dat er thans sprake is van een cirkelredenering waarbij het ontbreken van stukken waarmee de identiteit voor verweerder afdoende wordt, als argument wordt gebruikt om het verhaal als ongeloofwaardig af te doen, terwijl slechts betoogd kan worden dat er een sterkere overtuigingskracht van het asielrelaas moet uitgaan bij het ontbreken van die documenten. Thans is dat niet gedaan, integendeel, men heeft ondanks alle moeite en risico's die appellant heeft genomen, de identiteit niet willen aannemen, derhalve niet de gevaren die aan zijn Oeigoerse afkomst zijn verbonden willen aannemen. Dat laatste staat immers niet ter discussie, is in ieder geval niet als argument gebruikt door verweerder.

In paragraaf 203 van het UNHCR handboek is ook aangegeven dat de asielzoeker een "*genuine effort to substantiate his story*" moet doen en om die reden dan ook het voordeel van de twijfel dient te krijgen. Het gaat thans enkel om het vaststellen van de identiteit, vooraleer men verder kan met de beoordeling van het asielrelaas. Er is geen enkele concrete reden om te twijfelen aan de echtheid van de ingebrachte stukken, het extract uit het hukou-register en het onderzoeksverslag van de Chinese advocaat. In paragraaf 205 onder a (ii) is ook voldoende ruimte gelaten om zoals hier de uitleg te verschaffen zoals nog eens ter zitting uitgebreid toegelicht waarom geen ID-card of paspoort kan worden verkregen en waarom er derhalve van de juistheid van de Oeigoerse identiteit uitgegaan had moeten worden en door dat niet te doen, is een verkeerd uitgangspunt en derhalve een verkeerd toetsingskader gehanteerd bij de beoordeling van het asielrelaas en de vaststelling van de feiten.

Aan verweerder (en/of diens vertegenwoordiger zoals een medewerker van de Nederlandse Ambassade) en aan de rechtbank is aangeboden een descente te doen naar provincie om ter plaatse mee te lopen met het onderzoek naar de identiteit van appellant en dit aanbod wordt hier nog eens herhaald. Dit bewijsaanbod had niet afgewezen mogen worden gelet op de importantie van de voorliggende kwestie, nu een dergelijke descente wel degelijk een verschil had kunnen maken nu verweerder noch Rechtbank afdoende waarde willen hechten aan de ingebrachte stukken en het in China verrichte onderzoek. Wat meer zou immers nog gedaan kunnen worden?

Gelet op al het voorgaande zijn er diverse gronden/grievens op basis waarvan de thans bestreden uitspraak vernietigd kan en moet worden.

Rechtsgevolgen

Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Om al deze redenen verzoekt hij u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

letter of 9/21/2007, page 5/5
your ref.:
our ref.: D069387621201 MC/MC

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 21 september 2007